

Grups municipals

laveu.cat/latevaveu

D'acord amb el Reglament d'ús de Mitjans d'Informació per als grups municipals, cadascun d'ells disposa d'aquest espai mensual per referir-se a la seva activitat en la corporació i en el municipi i a assumptes d'interès públic municipal. Correspon als edils elaborar l'escrit i assumir la responsabilitat del seu contingut, amb total indemnitat de l'Ajuntament i de la gerència i la direcció del mitjà. Les intervencions hauran de basar-se en el respecte mutu, s'evitarà la confrontació personal i caldrà mantenir unes normes bàsiques de conducta i de cortesia pública. En cap cas es podran destinar els espais reservats a propaganda electoral o a la petició del vot.

Compromesos amb el soterrament

Des del PSC de Montcada i Reixac no deixem de treballar per aquesta fita, amb els mitjans de què disposem i amb la col·laboració inestimable dels nostres grups parlamentaris. El 5 d'octubre ens vàrem trobar amb la nostra diputada Lidia Guinart per preparar la reunió amb els grups parlamentaris, que es va fer posteriorment a la mantinguda pel nostre Ajuntament al Ministeri de Foment, el 10 d'octubre. A aquesta reunió amb els grups hi va assistir una representació del grup parlamentari socialista al Congrés, atenent els acords de la trobada amb la Plataforma pel soterrament. De la mateixa manera, també vàrem treballar amb la diputada la visita prevista pel 5 de novembre, dins del marc de les accions pel soterrament organitzades per la Plataforma i el nostre Ajuntament.

Un dels fets constatats és que és imprescindible l'aprovació dels pressupostos de l'Estat per al 2019, donat que és en aquest proper any quan s'han d'iniciar les adjudicacions per donar compliment al calendari acordat, necessàries perquè el soterrament esdevingui una realitat i es comencin les obres a l'inici del 2020. També ha quedat palès l'endarreriment per part de la Generalitat en la presentació de dos dels informes necessaris, tant de les afectacions per part de l'Agència Catalana de l'Aigua com de les empreses de serveis afectats per l'obra. Volem que el soterrament arribi a bon port, s'ha de fer el seguiment d'aquests terminis i tothom ha de complir amb els calendaris.

Perquè, tot i estar a l'oposició al nostre consistori, no defallirem, no deixarem passar ni la mínima ocasió que se'ns presenti per posar a sobre de la taula de les administracions responsables els compromisos adquirits i tota la feina que encara queda per fer abans no comencin les obres.

La reivindicació i el compromís polític han de continuar vigents i més vius que mai. Nosaltres ho tenim clar: la defensa del soterrament de les vies és la nostra voluntat perquè també és la voluntat de la ciutadania de Montcada i Reixac. Continuarem exigint que es compleixin els acords i la paraula donada, que es repari la injustícia i que se saldi el deute amb Montcada i Reixac.

Ja són 172 les víctimes del tren i nosaltres hem estat, som i serem compromesos amb el soterrament, perquè garantir la seguretat i les vides dels nostres conciutadans és una obligació compartida i reivindicada pel nostre municipi.

M. Carmen Porro

Més inversió social

L'equip de govern ja ha presentat la seva proposta d'ordenances fiscals i de pressupostos per al 2019. Encetem el debat des del convenciment que els pressupostos són els millors possibles per a la ciutat i fent, un any més, la congelació dels impostos més importants del municipi. Plantejem unes ordenances fiscals que acompanyen als veïns i les veïnes ja que, tot i que ens diuen contínuament que estem sortint de la crisi, la recuperació encara no arriba a la gent treballadora. Malgrat la delicada situació econòmica de l'Ajuntament, hem aconseguit que això no afecti el dia a dia de la gent, congelant els impostos. Cal entendre que el fet que no hagi afectat la butxaca dels veïns i les veïnes, no vol dir que la situació no sigui greu. Hem de continuar treballant. Quan vam entrar al govern ens vam trobar una sèrie de carències que, malgrat no estar encara del tot resoltes, s'han anat cobrint, fent canvis valents i afrontant la realitat de la situació de la corporació. L'alt deute de l'Ajuntament i la mala gestió dels romanents heretats han fet que aquest mandat hagi estat un dels més complicats dels últims temps. Sabiem que el repte era difícil però, així i tot, vam decidir assumir la responsabilitat de govern perquè sabem que era del tot necessari un canvi. Sense les polítiques econòmiques del nou govern, avui la situació seria catastròfica. Tot i la situació complicada, hem aconseguit incrementar cada any de forma molt significativa la despesa social del municipi, convertint-nos en un referent a tot l'Estat quant a la inversió social. Proposem inversions destinades a millorar el dia a dia de la gent. Tornem a assumir part d'aquelles reparacions que són responsabilitat d'altres administracions, com és el cas de les escoles. Assumim les nostres responsabilitats i les de les altres administracions. Continuarem reclamant totes aquelles inversions que ens deuen i que, irresponsablement, no s'han executat encara: manteniment a les escoles, el nou INS Montserrat Miró, el soterrament de l'R2, etc. Tornem a plantejar uns pressupostos realistes, que toquen de peus a terra, que responen a les necessitats socials del municipi i que estan enfocats a solucionar aquelles coses que afecten directament la ciutadania. Aquelles petites coses que d'altres havien oblidat en favor de grans obres faraòniques per immortalitzar el seu nom a la història del municipi. Ho van aconseguir, però formant part de la història negra de la nostra ciutat.

Óscar Gil

24 i 27 d'octubre, una crida a la mobilització

Des del passat mes de maig, plataformes, organitzacions de la societat civil, sindicats i partits, venim compartint la necessitat de relançar la mobilització social de manera general, unitària i transversal, començant amb accions descentralitzades en tot l'Estat espanyol el 24 d'octubre i donant-nos cita en una acció conjunta a nivell estatal el dia 27. Amb l'excusa de la crisi, i també abans, s'han aplicat mesures antisocials, retallades de drets socials, laborals i polítics que ens han arrossegat a la precarietat i la desigualtat. Gran part de la ciutadania, les organitzacions feministes, sindicals, ecologistes, d'esquerres i les marees, entre d'altres, malgrat els anys de lluita i mobilització seguim veient com la situació es manté, motiu que fa que haguem d'organitzar-nos per sortir al carrer per canviar la situació en favor de la majoria social treballadora i els sectors populars. Els objectius bàsics que es reclamen a aquesta mobilització són: la redistribució de la riquesa, que ha d'estar al servei de la població com els impostos progressius i solidaris on paguen els que més tenen, la lluita contra l'evasió; una banca pública al servei de la ciutadania i l'eliminació de l'article 135 de la Constitució; conquerir drets retallats i nous drets amb la derogació de les reformes laborals i el blindatge dels drets socials a la Constitució; revertir privatitzacions del sector públic; una sanitat de qualitat, pública i universal; educació de titularitat i gestió pública laica i gratuïta; drets de l'habitatge, augmentar l'habitatge públic, paralització llei desnonaments, intervenció en mercat de lloguer, derogació de les reformes de les pensions i revisió de la congelació; la potenciació de la llei de dependència, igualtat salarial i la revalorització dels salaris. Recuperar el planeta amb un model energètic de gestió pública, potenciar les energies renovables, fomentar el món rural i el respecte al medi ambient; la moratòria d'obres de l'AVE, l'increment d'inversions en Rodalies i regionals, etc. Recuperar la qualitat de vida per tenir una vida digna, amb mesures com la Renda Garantida, la derogació de la Llei Mordaza, la millora de les polítiques migratòries, la derogació de la llei d'estrangeria, el tancament de CIEs, la conciliació i la corresponsabilitat en la cura i el dret a decidir de les dones sobre el seu cos. Us convidem a participar i a mobilitzar-nos per canviar-ho tot.

Mar Sempere

Montcada no oblida, molts dies i nits a la presó!

Al llarg de més de 200 dies i nits, Montcada ha omplert els carrers i les places de reivindicacions i lluites solidàries. Hem omplert els carrers de democràcia i de llibertats; hem omplert els carrers de crits plens de sentiments per la llibertat de Jordi Cuixart, de Jordi Sánchez i dels membres del govern legítim empresonats i de la resta del govern a l'exili i per totes les persones que han treballat per la República i que, a dia d'avui, es veuen encausades o a l'exili. Crits de suport al nostre president escollit democràticament i legítim, Carles Puigdemont. Montcada, en aquest sentit, ha estat un clar exemple de tolerància i indignació pels esdeveniments que estem vivint. Montcada sempre ha dit no a l'aplicació del 155 que ja hem fet fora. Montcada diu llibertat per als presos polítics. Montcada diu no esteu sols ni soles. Montcada diu ni un pas enrere. Montcada diu visca la República Catalana. Montcada diu que seguirem treballant per la vostra llibertat, això encara no s'ha acabat tot i tenir nou govern encapçalat pel MH Quim Torra, no s'ha acabat fins que estigueu tots i totes a casa. Ara heu tornat a Catalunya com a presos polítics, una vergonya més que no podem tolerar. Ús volem a casa vostra en llibertat. No oblidem! No pararem! Seguirem lluitant pels vostres drets i per la llibertat del nostre país.

Joan Carles Paredes

Opinions dels grups polítics amb representació al Ple

Policia Local, gracias

Las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado han sido puestas en la diana por parte del separatismo desde que comenzó el proceso separatista que tanto daño ha hecho y sigue haciendo a Cataluña y a sus ciudadanos. En primer lugar, el secesionismo tomó como objetivo a la Guardia Civil y a la Policía Nacional, por llevar a cabo su trabajo durante la consulta ilegal del 1 de octubre del año pasado.

Durante aquellos días, los separatistas también pusieron en la diana a la Policía Local de Montcada i Reixac cuando ésta, cumpliendo con su labor, requisó material a los que trataban de promocionar el acto ilegal que se pretendía perpetrar.

En las últimas semanas, estamos viendo como también los Mossos se han sumado a la lista de críticas e insultos de los separatistas, una vez más por llevar a cabo su trabajo que es hacer cumplir la ley y mantener el orden en nuestras calles, las de todos, no sólo las de unos pocos. Especialmente emocionantes fueron las imágenes de los Mossos aplaudiendo a la Policía Nacional en la Jefatura de Vía Laietana el pasado 6 de octubre. Reconociendo su labor y su buen hacer, el aplauso fue devuelto por los agentes de la Policía Nacional que custodiaban la comisaría en aquel momento.

En el último Pleno, vivimos una situación vergonzosa. Un miembro del CDR acusó a la Policía Local de Montcada i Reixac de falta de profesionalidad en su trabajo algo que, les reconozco, me indignó sobremanera. Pero más indignante fue comprobar como su responsable, la señora Montse Ribera (ERC), callaba ante estas gravísimas acusaciones a la Policía Local. Es intolerable que se anteponga la ideología a la defensa de los que se juegan su vida por defender la nuestra.

Desde Cs, gracias Policía Local, por vuestro trabajo y por vuestra profesionalidad. Siempre en deuda.

David Gerbolés

Montcada neta

Acabem de presentar la campanya: 'La Montcada i Reixac que volem és a les teves mans'. En molts punts del municipi ens trobem amb problemes de civisme, de neteja, de dignificació de l'espai públic. Abocaments incontrolats, defecacions de gossos que no es recullen, escombraries fora dels contenidors, etc...

Des de l'Ajuntament hem reforçat els serveis de neteja sense augmentar la despesa. La substitució dels contenidors en superfície i la seva agrupació, posant en cada punt de recollida un contenidor de cada una de les 5 fraccions (paper, envàs, orgànic, vidre i rebuig) ens va permetre optimitzar i reduir els treballadors dedicats a la recollida, destinant-los a la neteja de la via pública. La recollida de voluminosos es realitza tres cops per setmana a cada barri. Cal trucar al telèfon gratuït 900 150 140, o al correu mobles.montcada@fcc.es. No s'ha d'utilitzar el punt de contenidors com a lloc d'abocament, sinó deixar els mobles vells a la porta de casa al vespre, de 20 a 22h, havent avisat prèviament.

Netegem, però de vegades tenim la sensació que, en determinats punts, quan més netegem, més espai deixem per tornar a abocar deixalles. Per això hem començat aquesta nova campanya de civisme. Per conscienciar la gent que una Montcada neta, amable, sostenible i endregada és a les nostres mans, a les mans de tots. Sabem també que amb això no n'hi ha prou. Som conscients que hi ha una minoria d'incívics impermeables a les campanyes de civisme. Qui embruta l'espai públic, qui és incívic està sent insolidari amb la resta de ciutadans. Cal endreçar i netejar. Cal educació i civisme i campanyes de conscienciació. I també, cal sancionar a una minoria incívica que és impermeable a les campanyes de conscienciació.

Per això, no només netegem, no només conscienciem, sinó que perseguim i perseguirem els incívics que no respecten la convivència. Comptem amb la col·laboració de la Policia Local, que ha començat a sancionar a qui fa abocaments a l'espai públic. Ser incívic i insolidari no pot sortir de franc. Les autoritats públiques hem de garantir la convivència en igualtat, recuperant l'autoritat ètica i moral dels poders públics, per una Montcada neta.

Jordi Sánchez

Un any de l'1-O

Fa un any del 1-O i a Montcada i Reixac ni oblidem ni perdonem. És palès que qualsevol persona que gosi desacreditar el poder violentador i autoritari de l'Estat s'exposa a les urpes de la seva ira. La invasió de 'piolins', els setges a la Conselleria d'economia i a la nostra seu nacional, els empresonaments dels Jordis o les càrregues arreu del país per impedir el referèndum en són exemples clars. Malgrat unes condicions tan adverses, el poble de Catalunya va realitzar un acte de plena sobirania i va exercir la seva pròpia autodeterminació. A Montcada es van obrir la majoria dels col·legis electorals habituals, la gent s'hi va quedar a dormir i hi va organitzar activitats per tal de defensar-los. Va ser, doncs, el poble organitzat el que va permetre el referèndum. L'1 d'octubre és una victòria popular, els montcadencs hi vam ser i vam guanyar posant-hi el cos amb fermesa i solidaritat per tots aquells que es volguessin expressar a través del vot, votessin pel sí o pel no. Amb un Estat en contra, van arribar les paperetes i les urnes: de Mas Rampinyo a Can Sant Joan. El règim del 78, així com el poder econòmic van tremolar i, amb la vaga general del 3 d'octubre, van acabar de trontollar. A Montcada i Reixac el 3-O va ser una mobilització històrica, la manifestació més gran que es recorda al poble, un clam per la construcció de la República i contra la violència d'Estat. Els fets succeïts després del referèndum: la vacil·lació en proclamar la República i la manca de desplegament un cop proclamada van neutralitzar la potencialitat de les accions. Això va reafirmar que l'autoorganització popular segueix sent l'únic camí per garantir l'autodeterminació i els drets polítics, civils i socials. Un any després, l'autonomisme segueix obeint les lleis dels mateixos que exerceixen la repressió a tot el moviment: els presos polítics i exiliats, els CDR, etc. Acatar el marc estatal implica sotmetre's a l'estatus quo on cap autodeterminació és possible; doncs l'autodeterminació és una revolució política i no pas una reforma d'institucions autonòmiques. Cap diàleg amb els del 155, els que volen il·legalitzar la CUP o les elits econòmiques de l'IBEX-35 permetrà alliberar-nos ja que només la lluita allibera. A Montcada i Reixac i arreu dels Països Catalans cal exercir una autodeterminació plena en tots els aspectes de l'organització social; trencar amb el règim del 78 i les institucions estatals; posar la vida al centre i millorar les condicions de vida de la població, així com esberlar l'autoritarisme expressat en presons i exilis.

Josep Galván

12 de octubre. ¡Viva España!

El pasado día 12 de octubre un buen número de personas de Montcada i Reixac volvíamos a celebrar el día de la Hispanidad en Barcelona. Y lo hicimos con orgullo, con dignidad y con la cabeza bien alta como el pasado 8 de octubre de 2017 cuando se celebró aquella multitudinaria concentración en la Ciudad Condal reclamando la unidad de España.

Aquel día se vivió otro Espíritu de Ermua, algo que debería empezar a denominarse 'Espíritu del 8 de octubre'. Fue muy similar a la rebelión pacífica ciudadana de los constitucionalistas contra un nacionalismo que se tornó en violento y que acabó excluyendo y expulsando del País Vasco a centenares de miles de ciudadanos que no comulgaban con esas ruedas de molino y que no querían aceptar una desigualdad y una falta de libertad y, además, en ese caso, se pagaba con la propia integridad física. En Cataluña, afortunadamente, no hay terrorismo, aunque algunos sacan pancartas reivindicando a Terra Lliure. No hay terrorismo, pero hay violencia y hay confrontación en las calles. Y hay persecución de los que pensamos distinto por parte de un nacionalismo excluyente, que ya ha dejado de ser homologable a una democracia consolidada.

El PP es la única fuerza que actualmente puede garantizar constitucional y legalmente la libertad de Catalunya, porque es el partido que tiene mayoría en el Congreso y mayoría absoluta en el Senado para exigir que se aplique de forma inmediata el artículo 155 y para hacerlo con la extensión suficiente y con las competencias en las que otros no nos dejaron entrar.

El PP no va a tolerar que haya cárceles a medida de los golpistas, ni que haya régimen de visitas a la carta o una jornada de puertas abiertas en la cárcel donde están los golpistas, mientras el Parlamento estaba cerrado a cal y canto. Por eso, este pasado 12 de octubre cientos de miles de catalanes volvíamos a salir a la calle con nuestras banderas españolas para celebrar nuestra Fiesta Nacional, la fiesta de todos, con unidad, honor y dignidad. Porque nosotros, los que nos sentimos catalanes y españoles, sí que tenemos estas cualidades. Nosotros, sí. ¡Viva la fiesta nacional!

Eva García